

Posudek bakalářské práce vedoucí práce

Jméno studenta: Tereza Paděrová

Název práce: **Duchovní dílo Antonína Dvořáka a jeho využití**

Vedoucí práce: PhDr. Leona Stříteská, Ph.D.

Oponent práce: doc. MgA. Marek Valášek, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení (známky 1–4)
Formulace odborného záměru a stanovení cílů práce	2
Hloubka a správnost teoretické analýzy tématu	3
Využití praktických a uměleckých zkušeností	1
Odborný styl, pojmová a terminologická úroveň	3
Práce s prameny a literaturou, etika přejímání informací	3
Adekvátnost použitých metod	2
Kvalita interpretace výsledků výzkumu	3
Logická stavba a členění práce	2
Formální úprava a náležitosti práce	2
Stylistická a gramatická správnost	2
Vlastní přínos studenta	2
Využitelnost výsledků práce v teorii a v praxi	2

Dílčí připomínky a návrhy:

str. 13: Překlep v datu úmrtí Ulricha Zwingliho (15312)

str. 16: Problematičnost použitého pojmu „rytmické nástroje“ – rytmickými nástroji nejsou jen ty, které používají hudební tělesa, provozující populární hudbu (i křesťanskou).

str. 25: Píšeme-li o nějaké osobnosti, zásadně nepoužíváme spojení pan XY (v tomto případě pan Šourek).

str. 28, 29: Příliš hovorová vyjádření – „Někdo má noty takové, jiný má takové.“ „Chytat tóny.“

str. 30: „jásavý“ – patří „jásavé“

str. 32: U některých sólistů jsou uvedena celá jména, u jiných je jen iniciála jména křestního. Bylo by dobré to sjednotit.

str. 35: Pokud píšete, že Dvořákovo Requiem není příliš uváděné dílo, pak je třeba doplnit, že v amatérském či poloprofesionálním prostředí. Mezi profesionálními tělesy to tvrdit nelze.

str. 37: Zvolání „Christe“ lze v latině vyslovovat i s „CH“, není pravda, že pouze s „K“.

Pochází z řeckého výrazu „chridzein“ – pomazávat, tedy pomazaný (na Krále).

str. 39: Místo výrazů „půlka“, „čtvrtka“ by bylo dobré používat „půlová nota“, „čtvrťová nota“.

str. 39: Patří „rozdělily“, nikoliv „rozdělili“ (sbory).

str. 39: Problematika skloňování latinských slov – některá jsou zažitá (např. Credo, genitiv Creda), u většiny je ale lepší neskloňovat. Tedy lepší „Dvořákova Te Deum“ než „Dvořákova Te Dea“.

str. 43: O Sanctissima se při mši nezpívá ve Dvořákově verzi, jak z textu vyplývá.

Celkové posouzení práce a zdůvodnění výsledné známky:

Předložená bakalářská práce je třetí verzí, neboť předchozí dvě nebyly obhájeny. U první verze jsem nefigurovala ani jako vedoucí práce, ani jako oponent, zatímco u druhé jsem již byla vedoucí práce. Doufala jsem, že při posledním pokusu bude studentka maximálně spolupracovat, ale po neúspěšné obhajobě v září se znovu ozvala až v polovině listopadu s žádostí o opětovné zadání tématu. První verzi práce k posouzení jsem obdržela pouhé čtyři pracovní dny před termínem odevzdání, což znemožnilo zásadnější zásahy do textu. Své připomínky jsem studentce předala, ale vzhledem k tomu, že text nebyl výrazněji kvalitnější než předchozí neobhájená verze, obávala jsem se výsledku. Studentka následně požádala o prodloužení termínu odevzdání práce a po přibližně třech týdnech vložila finální verzi do SIS.

Aktuální verze práce, ke které se vztahuje tento posudek, působí dojmem, jako by ji psal někdo jiný. Kvalitativní posun je výrazný – oproti dřívější neobratné stylistice je text na mnohem vyšší úrovni, byť zejména poslední kapitoly a závěr této úrovně nedosahují. Pozitivně hodnotím, že se Tereza Paděrová poučila z připomínek uvedených v předchozích posudcích a většinu z nich zapracovala.

V úvodu práce je nyní jasně definován cíl a naznačena metodologie. Přesto zde nadále postrádám zmínku o stavu bádání a použitých literárních zdrojích. Dřívější kritika týkající se zastaralé literatury byla částečně zohledněna – aktuální verze obsahuje odkazy na novější zdroje, avšak pouze okrajově. Za pozitivní změny považuji zařazení charakteristiky tridentské mše a přidání informací o Druhém vatikánském koncilu.

Kapitoly, věnované jednotlivým Dvořákovým skladbám, přinášejí mnoho zajímavých informací, avšak jejich množství je nerovnoměrné. Je pochopitelné, že se o krátkých motetech nebudeme rozepisovat tolik jako u kantátových děl, ale nepovažuji za dobré, když u některých děl jsou hudební analýzy (logicky velmi kusé), u jiných ne. U Te Deum autorka např. uvádí přílišné detaily (např. str. 37 – intervaly u ženských hlasů). Myslím, že nejlepší by bylo obecnou hudební analýzu úplně vynechat a některé informace využít v interpretační analýze, která může být poučná a prospěšná pro sbormistry. Oceňuji zařazení úryvků z rozhovorů se sbormistry chrámových sborů (zejména úvahy strahovského Vladimíra Roubala jsou inspirativní), ale bylo by dobré je upravit podle pravidel psaného textu. Celé přepisy v příloze mohou zůstat v původní podobě, ale vybrané citace přímo v textu jsou svou hovorovou podobou rušivé.

Jak jsem zmínila výše, kapitoly 9, 10, 11 a Závěr se svou stylistikou vymykají předchozím částem, vyskytují se zde různé neobratnosti (např. z jedné věty na str. 44 zde vyplývá, že Panna Maria byla vzata do nebe r. 1878) a věty bez sloves. Závěru by bylo třeba se věnovat s větší péčí, nahradit příliš emočně zabarvené výrazy („neuvěřitelně“, „neskutečně“) a podrobněji shrnout přínosy bakalářské práce. Zejména poslední věta působí nedokončeným dojmem, jako by chybělo pokračování.

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova
Katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Bakalářská práce Terezy Paděrové splňuje požadavky kladené na tento typ práce.

Otázky k obhajobě:

Na str. 29 píšete, že dirigování „na jednu“ (tedy una battuta) v části Credo Dvořákovy Lužanské mše je obtížnější. Proč?

V Praze dne 8. 1. 2025

PhDr. Leona Stříteská, Ph.D.